

nadors d'altres cultures. Fins quan durarà la nostra?, potser menys del que nosaltres volem i diem.

És evident el retrocés de l'ús social del català. Fa uns dies va trucar-me una amiga per posar-se en contacte amb LLENGUA NACIONAL, perquè el seu pare no havia pogut fer la declaració de renda en català a l'Administració d'Hisenda del Poble Nou. Abans els impresos eren bilingües, ara teòricament n'hi hauria d'haver en català i en espanyol; però a l'hora de la veritat resulta, ves quina casualitat, que per mil excuses absurdes i ridícules només tenen els impresos en espanyol. Ja sabem què passa: la majoria s'hi conforma, tenim molta feina, premsa i, anem atabalats, però si reivindicues els teus drets, ja saps què et toca: voltar despatxos, la típica sornegueria dels empleats, potser anar a Omnium Cultural a veure si hi poden fer alguna cosa, o trucar en Francesc Ferrer Gironès, etc.... Finalment si tens tot aquest temps per a perdre, i només ets tu qui ha defensat amb perseverància la seva dignitat, pots acabar havent de fer la declaració en espanyol. I així, tots coneixem milers de casos, que potser en un per un i vistos aïlladament no tenen gaire importància; però el que sí que en té d'importància és la filosofia espanyolista que els impregna i que malauradament ve determinada pels nostres dirigents polítics; si no com s'explica que l'exposició suara comentada, tingui entre altres patrocinadors l'Ajuntament de Barcelona?

La premsa catalana pot ser competitiva?

• David Casellas

Enguany els centres d'ensenyament de tot el Principat de Catalunya reben gratuïtament un diari en català anomenat "El Periódico de l'estudiant". Malgrat que forma part d'una iniciativa promoguda per la

Generalitat de Catalunya d'allò més lloable, és evident que el nom d'aquest diari, mig en català, mig en castellà o espanyol, ens mostra que quelcom no funciona correctament. Aquest periòdic mensual dirigit als estudiants, manté el nom en castellà del més conegut "El Periódico de Cataluña", escrit íntegrament en llengua castellana. Això és una prova, més que evident, del fet que la normalització del català no ha fet més que començar. Com, si no, ens podem explicar que un diari s'atreveixi a escriure íntegrament en català només quan s'adreça als estudiants? Potser creuen que els adults no entendrien el català? Potser les publicacions catalanes no són vendibles?

Potser els editors de "El Periódico de Catalunya" tenen pensat, a partir d'aquesta primera iniciativa, d'anar introduint el català en la publicació diària. Si és així, els felicitem i els encoratgem a seguir aquest camí. Ara bé, si no és així, què passarà en aquests estudiants que s'hauran habituats a llegir el periòdic en català? Quin diari compraran en el futur? Per ventura un dels pocs diaris catalans existents o algun dels redactats en castellà?

D'acord amb la lògica, si els estudiants s'acostumen a llegir en català, quan vagin al quiosc demanaran un diari en català. Però és així com, realment, s'esdevindran els fets? O el nom i el prestigi del diari tindran més força que no la llengua a l'hora d'escollir?

Si la normalització i la tasca educativa avancen en la direcció adequada, en un futur els diaris haurien de veure disminuir els lectors, si no són redactats íntegrament en llengua catalana. Això ha passat en la premsa comarcal de determinades zones. Que es generalitzarà, algun dia, per tot de Catalunya?

És evident que, a part les publicacions comarcals, hi ha ben poques publicacions d'abast nacional en llengua catalana. Per cert, hem de

celebrar, la iniciativa de crear un diari en català, el "Nou Diari", que intenta arribar a tot el Principat de Catalunya, amb redaccions a diverses capitals catalanes. Tant de bo que tingui molta qualitat i es converteixi en un digne competidor dels diaris en llengua castellana. A més, esperem que algun dia obri també redaccions a València, les Illes, Catalunya Nord i Andorra, de tal manera que esdevingui un vertader diari nacional.

Ens cal una premsa catalana molt més competitiva, que abasti tots els camps possibles, incloent-hi tant les revistes del cor com les d'informàtica, esports diversos, pas-satemps... Com podem parlar d'un avenç de la normalització quan no podem llegir cap diari esportiu en català? Com pot ser que el gran nombre de seguidors d'un equip com el Barça, del qual s'ha dit que representa Catalunya a tot el món, no puguin llegir les proeses del seu equip en la seva llengua? Com pot ser que trobin normal llegir les declaracions dels jugadors catalans traduïdes al castellà?

Malauradament, tot això ens demostra que encara haurem de parlar de normalització durant molts anys, abans no puguem dir que el català és una llengua com totes les altres.

CATALÀ AL SENAT: PEL PP, NI UN DIA A L'ANY

Els representants del Grupo Popular al Senat espanyol van abandonar la ponència que estudiava la reforma del reglament d'aquesta Cambra i no van signar la proposició de reforma acordada per altres quatre grups: Socialista, CiU, PNB i Grup Mixt, segons la qual un dia a l'any es podran utilitzar les llengües altres que el castellà en la sessió anual sobre l'estat de les autonomies. Ja anteriorment el PP havia